

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Stjepana Radića 81

P-1674/14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku (OIB:29399232217), po sutkinji tog suda Silviji Macanović, u pravnoj stvari tužitelja Željka Prgina (OIB:63182218612) iz Zagreba, zastupanog po punomoćniku Branimiru Zmijanoviću, odvjetniku u Šibeniku, protiv tuženika: 1. Karme Peranić iz Zagreba, 2. Marka Dekovića iz Šibenika, 3. Ante Bara iz Creys-Mèpieu, Francuska, zastupanog po punomoćniku Miru Jurasu, odvjetniku u Šibeniku, 4. Ivana Petrine iz Primoštena, 5. Ante Petrine iz Primoštena, 6. Tomislava Jurina iz Primoštena, 7. Paška Dunkića iz Šibenika i 8. Mate Pancirova iz Primoštena, zastupanog po punomoćniku Suzani Malenica, odvjetnici u ZOU Mikulandra i Malenica u Šibeniku, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne rasprave zaključene dana 05. rujna 2017. godine, u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja, tuženika ad. 8 i punomoćnika tuženika ad.8, na ročištu objave odluke dana 28. rujna 2017. godine

p r e s u d i o j e

1. Utvrđuje se da je tužitelj Željko Prgin iz Zagreba, Jarunska 6, OIB:63182218612 jedini i isključivi vlasnik za cijelo nekretnina i to: čest. zgr. 215/1 Z.U. 3926 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima A-B-C-N-O-P-R-S-M-A), dio čest. zgr. 213 i čest. zgr. 214 Z.U. 3440 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima L-M-S-T-L i slovima J-K-L-T-J), dio čest. zgr. 211 Z.U. 3184 K.O. Primošten (na skici označeno slovima G-H-I-R-P-O-N-G), dio čest. zgr. 191/1 Z.U. 3543 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima C-D-E-N-C), dio čest. zem. 19687 Z.U. 1187 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima I-J-T-S-R-I) i čest. zgr. 194 Z.U. 795 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima E-F-G-N-E), a koja nekretnina kao cjelina je identificirana i prikazana slovima A-B-C-D-E-F-G-H-U-I-J-K-L-M-N-O-P-R-S-T-U-A na skici vještaka mjernika Zorana Marina, dipl. ing. geodezije, Geo LOBI d.o.o. koja je izrađena 20. studenoga 2015. godine, a koja je sastavni dio ove presude.

2. Nalaže se tuženiku ad.8 Mati Pancirov da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 6.750,00 kuna u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi podnesenoj ovom sudu dana 25. rujna 2014. godine naveo da je jedini i isključivi vlasnik nekretnine u Primoštenu, koja u naravi predstavlja stambeni objekt apartmanskog tipa s dvorištem i okućnicom, te kao takva predstavlja jedinstvenu i funkcionalnu cjelinu, sa svih strana ograđenu i nesporno omeđenu, a koja nekretnina se sastoji od više čestica odnosno dijelova čestica koje su prikazane na skici geodetskog snimka izrađenog po Slavenu Lambaša dipl. ing. geod. od 23. siječnja 2014. godine. Temeljem opisanog geodetskog snimka nekretnina se sastoji od čest. zgr. 215/1 Z.U. 3926 K.O. Primošten, za cijelo upisane na imenu tužitelja, dijela čest. zgr. 213 i 214 Z.U. 3440 K.O. Primošten, upisane vlasnosti na imenu tužene ad. 1 Karme Peranić, inače sestra tužitelja,

dijela čest. zgr. 191/1 Z.U. 3543 i čest. zgr. 194 Z.U. 795 sve K.O. Primošten, u odnosu na koje nekretnine su upisane treće osobe, odnosno, kako tuženici kao upisane osobe, tako i pravni prednici tuženika ad. 2 do ad. 7, dio čest. zgr. 211 Z.U. 3184 K.O. Primošten, upisano na imenu tuženika ad. 8, te su svi ovako navedeni dijelovi nekretnina prikazani na skici geod. snimka slovima A-B-C-D-E-F-G-H-I-J-K-L-M-N-O-P-R-S-T-A i dio čest. zem. 19687 Z.U. 1187 K.O. Primošten označen slovima I-J-T-S-R-I.

Što se tiče pravnog osnova stjecanja tužitelj navodi da je za cijelo tužitelj upisan glede čest. zgr. 215/1 K.O. Primošten, a tužena ad. 1 Karmela Peranić za cijelo na čest. zgr. 213 i 214 K. O. Primošten, a opisani dio tih čestica označen slovima J-K-L-M-S-T-J na skici mjernika nasljedstvo je tužitelja (zajedno sa dograđenom tzv. "starom kućom") iza smrti oca mu Josipa Prgina pok. Jakova temeljem rješenja o nasljeđivanju O-168/08 ovog suda i provedene diobe.

Dio čest. zgr. 211 K.O. Primošten i to upravo onaj dio koji je na skici geod. snimka prikazan slovima G-H-I-R-P-O-N-G, da je ograđen oduvijek i na mjestu sadašnjeg zida (linija H-I-J-K) postojao je izgrađen stari zid sa ulazom, a u dvorištu se nalazi stara gusterna, te se oduvijek nalazi u mirnom i neometanom posjedu tužitelja, odnosno njegovih pravnih prednika.

Dio čest. zgr. 211 K.O. Primošten koji je položen između točaka G-N-H-G u stvarnosti je sastavni dio prostora ispred i oko čest. zgr. 194 K.O. Primošten. U odnosu na čest. zgr. 194 Z.U. 795 i dio čest. zgr. 191/1 Z.U. 3543 sve K.O. Primošten prikazano na skici mjernika slovima C-D-E-F-G-N-C vlasništvo istih (a i dio čest. zgr. 211 K.O. Primošten iz razloga naprijed navedenih) tužitelj je stekao kupoprodajom od tuženika ad. 3 Ante Bara, a s tim u svezi sklopljen je između njih ugovor o kupoprodaji ovjeren po javnom bilježniku Ljiljanka Malenica OV-5354/08 od 02. svibnja 2008. godine. Tom ugovoru da je prethodilo sklapanje predugovora dana 28. svibnja 2004. godine. Tim pismenom koje započinje slovima "Dana 28. svibnja 2004. godine u Primoštenu" opisuje se nekretnina-predmet kupoprodaje, cijena, kapara, osnov vlasništva prodavatelja, a kao svjedokinja tog predugovora javlja se u potpisu supruga tuženika ad.8 Anđelka Pancirov žena Mate. Štoviše i ovako sklopljenom predugovoru prethodila je korespondencija između tužitelja i tuženika ad. 3 Ante Bara, u kojem se ovaj tuženik obraća tužitelju sa odgovorom na njegov izraženi interes da predmetne čestice kupi.

Konačno tužitelj da je osnovom nasljeđivanja, diobe, kupnjom, a svakako, na temelju dosjelnosti u vlasništvo za cijelo stekao nekretninu u Primoštenu koja (uz čest. zgr. 215/1 K.O. Primošten u odnosu na koju je već upisan kao jedini vlasnik za cijelo) se sastoji od drugih čestica u dijelovima ili za cijelo, a predstavlja cjelinu u svakom funkcionalnom smislu.

Zbog izloženog tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka donese odluku kojom će u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev.

Tuženici ad.1 do ad.6 su priznali tužbu i tužbeni zahtjev, a tuženik ad.7 nije dostavio odgovor na tužbu iako uredno pozvan.

Tuženik ad.8 Mate Pancirov se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu koji se odnosi na dio čest. zgr. 211 K.O. Primošten (na skici označeno slovima G-H-I-R-P-O-N-G). U odgovoru na tužbu navodi da je on upisan kao vlasnik za cijelo čest. zgr. 211 i to temeljem presude zbog izostanka Općinskog suda u Šibeniku posl. br. P-534/75 od 23. rujna 1975. godine nakon provedenog postupka u kojem je stranka bio i tužiteljjev otac Josip Prgin kao i tužiteljjeva teta Ivanica Jurin rođ. Prgin i Benka Furčić ud. Petra Prgin. Zemljišno knjižni upis prava vlasništva čest. zgr. 211 da u potpunosti odgovara stvarnom stanju budući je tuženik ad. 8 pravo vlasništvo stekao nasljeđivanjem od svoje majke, kako je to i utvrđeno naprijed navedenom presudom. Nadalje da su neistiniti navodi tužitelja da je sporni dio čest. br. 211 oduvijek ograđen te da se oduvijek nalazio u nesmetanom posjedu tužitelja i njegovih

prednika već upravo suprotno, ista da se u cijelosti nalazila u posjedu tuženika ad. 8 i njegovih prednika.

Na dijelu predmetne nekretnine koji je označen slovima H-I-J-K da se ranije nalazila stara kuhinja (kužina) s terasom i da ju je posjedovala baka tuženika ad.8 Jaka Prgin ud. Krste kojoj je uglavnom služila kao pekara. Jaka da je preminula 1949. godine i predmetna nekretnina da je nasljeđivanjem pripala majci i ujcu tuženika ad.8 Jerki Prgin i Anti Pergin pok. Krste koje je naslijedio upravo tuženik ad. 8. Od Jerkine smrti kuhinja da više nije bila u funkciji, s vremenom je zapuštena, ali da ju je u posjedu držao isključivo tuženik ad.8 koji se terasom koristio za odlaganje stvari, držanje stola ljeti, a suviše, terasa je služila pretežito njegovoj djeci za igru. Po dopuštenju tuženika ad. 8 ljeti da bi se terasom ponekad znao koristiti i sam tužitelj na način da bi stavio stol kada bi se skupilo veće društvo time da se napominje da su tada tužitelj i tuženik ad.8 bili u dobrim odnosima. Inače, tužitelj i tuženik ad.8 da su u daljnjem srodstvu i zajednički prednik im je pradjed Paško Prgin koji je imao dva sina Krstu djeda tuženika ad.8 i Jakova zv. Paška tužiteljevog djeda. Čest. zgr. 213, 214, 215/1 i 215/2 kao i čest. zgr. 211 sve K.O. Primošten da su predstavljale jednu cjelinu u vlasništvu za cijelo Paška Prgina iza čije smrti su se njegovi sinovi podijelili, a što je vjerojatno bilo pri samom početku prošlog stoljeća i u toj diobi tužiteljevom djedu su pripale čest. zgr. 213, 214, 215/1 i 215/2, sve za cijelo, a djedi tuženika ad.8 pripala je čest. zgr. 211 te joj je priključio 1/2 dijela susjedne čest. zgr. 212, a koju mu je supruga Jaka donijela "u dotu" prilikom udaje. Kuća koja se nalazila na čest. zgr. 211 da je bila zapaljena 1974. godine i tuženik da ju je obnovio, ali nije imao sredstava da obnovi i pomoćni objekt s terasom pa je isti ostao zapušten, ali i dalje u njegovom posjedu, a jednako tako je ostao u posjedu mu i čest. zgr. 212 i to za 1/2 dijela koja je također ostala zapuštena. Međutim kako je tužitelj imao želju proširiti svoj posjed i početi se baviti turizmom to je od Ante Bara kupio susjedne čest. zgr. 191 i 194, a prije nešto manje od 10 godina na dijelu čest. zgr. 211 je porušio staru kuhinju s terasom i na mjestu iste sagradio dio stambene građevine apartmanskog tipa. Budući da je taj apartmanski objekt dijelom sagrađen na nekretnini tuženika ad.8 to je tuženik ad.8 pristao da se taj dio objekta zadrži u prostoru pod uvjetom da mu tužitelj isplati novčanu naknadu u visini tržišne vrijednosti zauzetog mu zemljišta. Tužitelj da je obećao da će to učiniti čim zaradi dovoljno novca od turizma, ali se stalno opravdavao da nije dovoljno zaradio odnosno da je morao novac utrošiti u neke druge svrhe.

U dokaznom postupku sud je pregledao zemljišno knjižno stanje utuženih nekretnina, geodetski snimak koji je izradio Slaven Lambaša dipl. ing. geod. od 23. siječnja 2014. godine, kupoprodajni ugovor od 02. svibnja 2008. godine, predugovor od 28. svibnja 2004. godine, pismo namjere tuženika ad.3 od 12. prosinca 1999. godine, presudu zbog izostanka Općinskog suda u Šibeniku od 20. lipnja 2006. godine, rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Šibeniku br. O-168/98 od 09. veljače 1998. godine, skice vještaka mjernika Zorana Marina, dipl. ing. geodezije, Geo LOBI d.o.o. koja je izrađena 20. studenoga 2015. godine i saslušao svjedoke.

Stranke nisu imale daljnjih prijedloga za dopunu dokaznog postupka.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Predmet ovog postupka predstavlja zahtjev tužitelja na utvrđenje prava vlasništva nekretnina čest. zgr. 215/1 Z.U. 3926 K.O. Primošten za cijelo (na skici prikazano slovima A-B-C-N-O-P-R-S-M-A), dio čest. zgr. 213 i čest. zgr. 214 Z.U. 3440 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima L-M-S-T-L i slovima J-K-L-T-J), dio čest. zgr. 211 Z.U. 3184 K.O. Primošten (na skici označeno slovima G-H-I-R-P-O-N-G), dio čest. zgr. 191/1 Z.U. 3543 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima C-D-E-N-C), dio čest. zem. 19687 Z.U. 1187 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima I-J-T-S-R-I) i čest. zgr. 194 Z.U. 795 K.O.

Primošten (na skici prikazano slovima E-F-G-N-E), a koja nekretnina kao cjelina je identificirana i prikazana slovima A-B-C-D-E-F-G-H-U-I-J-K-L-M-N-O-P-R-S-T-U-A na skici vještaka mjernika Zorana Marina, dipl. ing. geodezije, Geo LOBI d.o.o. koja je izrađena 20. studenoga 2015. godine.

Sporno je vlasništvo dijela čest. zgr. 211 Z.U. 3184 K.O. Primošten (na skici označeno slovima G-H-I-R-P-O-N-G), za koji dio tuženik ad.8 tvrdi da je njegovo vlasništvo.

Člankom 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 89/14, dalje: ZV) vlasništvo se može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

Očividom na mjestu spora nedvojbeno je utvrđeno da je tužitelj u posjedu nekretnina opisanih u izreci presude, dakle čest. zgr. 215/1 Z.U. 3926 K.O. Primošten (na skici vještaka Zorana Marina, dipl. ing. geodezije, Geo LOBI d.o.o. koja je izrađena 20. studenoga 2015. godine prikazano slovima A-B-C-N-O-P-R-S-M-A), dio čest. zgr. 213 i čest. zgr. 214 Z.U. 3440 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima L-M-S-T-L i slovima J-K-L-T-J), dio čest. zgr. 211 Z.U. 3184 K.O. Primošten (na skici označeno slovima G-H-I-R-P-O-N-G), dio čest. zgr. 191/1 Z.U. 3543 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima C-D-E-N-C), dio čest. zem. 19687 Z.U. 1187 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima I-J-T-S-R-I) i čest. zgr. 194 Z.U. 795 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima E-F-G-N-E), a koja nekretnina kao cjelina je identificirana i prikazana slovima A-B-C-D-E-F-G-H-U-I-J-K-L-M-N-O-P-R-S-T-U-A, što sve u naravi predstavlja (uz čest. zgr. 215/1 K.O. Primošten u odnosu na koju je tužitelj upisan kao jedini vlasnik za cijelo) stambeni objekt i okućnicu, sve u posjedu tužitelja.

Također je nedvojbeno utvrđeno da su jasno definirane međe posjeda tužitelja u odnosu na kuću tuženika ad.8. Sporni dio čest. zgr. 211 Z.U. 3184 K.O. Primošten (na skici označeno slovima G-H-I-R-P-O-N-G) čini dio objekta tužitelja, a u naravi predstavlja stepenište otvorenog tipa za pristup apartmanima na I. i II. katu i u posjedu je tužitelja.

Svjedok Jere Prgin pok. Josipa, brat tužitelja, je naveo da je nekretnina u kojoj danas živi njegov brat i koja je predmet ovog postupka, a sastoji se od kuće dvokatnice i dvorišta, još 1936. godine izgradio njihov otac i ograda kojom je i danas ograđena ta nekretnina tada da je izgrađena. Kuća oca je bila položena na čest. zgr. 215/1, a dvije stare kužine na dijelu čest. zgr. 211 sve K.O. Primošten. Tužitelj da je naslijedio roditelje te kako se kuća sastojala od prizemlja i kata on da je nadgradio još jedan kat, jedino što je mijenjao to je ulaz u nekretninu tako da ga je prilagodio današnjem izgledu kao turističkom objektu. Tužitelj da je kuću adaptirao u periodu od 2001. godine do 2003. godine kada je digao kat i prilagodio stepenište. Tada je srušio dvije kužine te je na to mjesto izveo novo stepenište. Dakle cijela ta kuća i dvorište tužitelja oduvijek su predstavljali jednu cjelinu još od vremena kad su njihovi roditelji tu živjeli.

Oduvijek da su bili u dobrim odnosima sa tuženikom ad.8 i to sve do 2014. godine kada je tužitelj pokrenuo parnicu za smetanje posjeda i to iz razloga što je tuženik ad.8 na zajedničkom putu koji vodi do nekretnine tužitelja kao i do nekretnine tuženika ad.8, a kojim putem se obje obitelji koriste preko 100 godina, postavio razne prepreke.

Još je naveo da je 1968. godine tuženik ad.8 bio u vojsci te je u kući koja je položena na tuženikovom dijelu čest. zgr. 211 izbio požar, u toj kući je tada stanovao ujak tuženika ad.8 te ga je tužiteljev otac primio kod sebe. Nakon toga 1975. godine tuženik ad.8 je tražio suglasnost od njegovog oca da bi mogao obnoviti izgorenu kuću, pa da su otišli u mjesnu zajednicu i njegov otac mu je morao dati suglasnost da može graditi na čest. zgr. 211 s obzirom da je otac bio suvlasnik te nekretnine. Međutim, tek 2014. godine kada se tuženik

ad.8 upisao u zemljišne knjige kao vlasnik cijele čest. zgr. 211 K.O. Primošten isti se osokolio te je od tada počeo praviti probleme.

Nadalje izjavljuje da mu je poznato da je tužitelj kupio dvije male nekretnine od Ante Bara, a to da se nalazi iza tužiteljeve kuće i ne graniči sa nekretninom tuženika ad.8. To su u naravi bile dvije male potleušice. Poznato mu je da je 2008. godine Dinko Ugrina zidar gradio međaški zid između tužitelja i vlasnika susjednog objekta Ive Huljev i upravo na tom starom zidu koji je prethodno bio suhozid.

Svjedok Dinko Ugrina pok. Jere je naveo da je radio građevinske radove na kući tužitelja i to na način da je nadogradio staru kuću i podigao jedan kat, a sve unutar postojećih zidova i starine. Također da je napravio betonski zid između nekretnina tužitelja i dr. Huljeva i to na mjestu gdje je već postojao stari suhozid. Za vrijeme izvođenja građevinskih radova vidao je tuženika ad.8 i njegovu suprugu na terenu i nije bilo nikakvog spora.

Svjedokinja Jura Prgin pok. Ante je navela da joj je tužitelj djever, da joj je poznat predmet spora iz razloga što je ona odrasla u Primoštenu te joj je od djetinjstva poznato kako je izgledala kuća tužitelja kao i susjedne kuće. Navodi da su stara konoba i kamin bili od njenog svekra Josipa i svekrve, da je terasu iznad njen suprug prodao tužitelju još 1992. godine, da je tužitelj podigao kat i to sve na postojećim granicama. Tužitelj da je također jedan dio nekretnine kupio od jednog čovjeka iz Francuske. To su bile dvije stare kućice i njih je tužitelj srušio. Sjeća se također da je na kući Pancirova bio požar šezdesetih godina.

Svjedokinja Romea Prgin kći Milana, je navela da joj je tužitelj djever, da je još njen svekar 1938. godine napravio kat iznad konobe i kamina, a na kojoj terasi je pravio sol, da je tužitelj podigao potkrovlje između 2000. i 2003. godine i srušio staru konobu i kuhinju, ali sve unutar postojećih vanjskih zidova, granice se nisu mijenjale. Iza konobe da je postojao izlaz u mali vrt površine cca. 4 m² u kojem je njena svekrva sadila povrće, te su nastavno na vrt postojale dvije male kućice od obitelji Bara iz Šibenika, od kojih je iste tužitelj kupio da bi otvorio prozore.

Svjedok Ivan Petrina sin Blaža, nesrodan sa strankama, je naveo da je nekretninu na kojoj su se nekad nalazile dvije male kućice i to komin izgrađen od suhozida i staja, što da je pripadala stricu od njegove majke, Juri Zubanu, naslijedio Ante Bara, koji je to prodao tužitelju Željku Prginu.

Svjedok Jere Bakotić pok. Ivana, nesrodan sa strankama, je naveo da je rođen u kući udaljenoj oko sto metara od predmeta spora i dobro mu je poznata kuća tužitelja i tuženika ad.8, jer se tu igrao kao dijete. Kuća tužitelja je ograđena visokom betonskim zidom kao u vrijeme kad je on bio dijete. Poznato mu je da je tužitelj imao ukupno 5 ili 6 braće i sestara da je predmetnu nekretninu on nasljedstvom dobio od roditelja, da su njegovu roditelji izgradili prizemlje i kat, a tužitelj je izgradio potkrovlje i izvršio adaptaciju dijela koje su izgradili njegovi roditelji. Zna da tuženik ad. 8 ima kuću koja graniči sa nekretninom tužitelja i dan danas se između njih nalazi isti međašni zid.

Svjedok Kristijan Pancirov, sin tuženika ad.8, je naveo da je sporna nekretnina nekad bila pekara koju je držala njegova prabaka, koja je umrla 1949. godine. Kasnije da je na tom prostoru bila ostava za drva, a on da je na tom mjestu držao mačke. Njegov otac da je od tužitelja tražio da mu plati sporni dio čest.zgr. 211, na kojem je tužitelj izgradio kat i apartmane te uređivao staru kuću. Zna da su se dogovorili oko te prodaje 2000.godine, ali nisu sklopili pisani ugovor, da je bilo dogovorena cijena od 1.000 EUR-a po kvadratu, a bilo je 52 m². Od prodaje ove zemlje tužitelju, da ne drži više mačke.

Svjedok Ante Deković pok. Jakova, nesrodan sa strankama, je naveo da poznaje Pancirov Matu, tuženika ad. 8 jer da su zajedno radili i on da mu je pričao da je svom rođaku prodao 50 m terena i da mu on to nije nikada platio i da se to nalazi kraj njegove kuće.

Svjedok Petra Bakotić kći Josipa, nesrodna sa strankama, je navela da je prijateljica sa kćeri od tuženika ad.8 i njegov sin Kristijan da joj je bio moj momak tako da je često dolazila kod njih i zna da je spornu nekretninu koristio Mate Pancirov i njegov sin na način da bi tu odlagali alat. Ta nekretnina nije u okviru dvorišta i kuće tuženika ad. 8 već je van dvorišta, a ne bi je mogla detaljno opisati.

Svjedok Anđelka Pancirov pok. Ante, supruga tuženika ad.8, je navela da ju je negdje 2000. godine pozvao tužitelj da mu budem svjedok prilikom potpisivanja kupoprodajnog ugovora kojeg je sklopio sa prodavateljem, a radilo se o dvije male kućice iza njegovog terena. Međutim na tom dijelu tuženik ad.8 da ima desetak metara kvadratnih i to da je jedan trokut na kojem je njen sin Kristijan ostavljao alat, a na taj dio su ulazili preko nekretnine susjeda sada pok. Ivana Huljeva. Nadalje, da joj je poznato po priči ujca supruga da je njegova baka Janja imala pekaru, kada je njihova kuća izgorjela da su roditelji tužitelja primili ujca supruga u jednu od tih kužina i da je ujak govorio da je to njegovo, ali da ona ne zna po kojem osnovu je to bilo njegovo.

Iz provedenog postupka i cijeneći dokaze kako pojedinačno tako i skupno, što se pokazalo dovoljnim za presuđenje u ovoj pravnoj stvari, sud je utvrdio da je tužitelj vlasnik za cijelo nekretnina i to: čest. zgr. 215/1 Z.U. 3926 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima A-B-C-N-O-P-R-S-M-A), dio čest. zgr. 213 i čest. zgr. 214 Z.U. 3440 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima L-M-S-T-L i slovima J-K-L-T-J), dio čest. zgr. 211 Z.U. 3184 K.O. Primošten (na skici označeno slovima G-H-I-R-P-O-N-G), dio čest. zgr. 191/1 Z.U. 3543 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima C-D-E-N-C), dio čest. zem. 19687 Z.U. 1187 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima I-J-T-S-R-I) i čest. zgr. 194 Z.U. 795 K.O. Primošten (na skici prikazano slovima E-F-G-N-E), a koja nekretnina kao cjelina je identificirana i prikazana slovima A-B-C-D-E-F-G-H-U-I-J-K-L-M-N-O-P-R-S-T-U-A na skici vještaka mjernika Zorana Marina, dipl. ing. geodezije, Geo LOBI d.o.o. koja je izrađena 20. studenoga 2015. godine, a koje sve opisane nekretnine predstavljaju jednu cjelinu u naravi kuća sa okućnicom, sve u nesmetanom, zakonitom, istinitom i poštenom posjedu tužitelja preko dvadeset godina.

Iskazi u postupku saslušanih svjedoka Jere Prgin pok. Josipa Dinka, Ugrina pok. Jerka, Jure Prgin pok. Ante i Romee Prgin kći Milana, cijeneći da su sadržajno identični, te da se temelje na vlastitim im spoznajama, te da ti iskazi uz stanje zatečeno provedenim očevidom na mjestu spora naprijed opisano, potvrđuju da predmetne nekretnine predstavljaju jednu cjelinu u naravi stambeni objekt i okućnicu, sve u posjedu najprije roditelja tužitelja, a zatim i samog tužitelja, koji je pored obiteljske kuće kupio i manji dio terena od trećih osoba, te da su jasno definirane međe posjeda tužitelja u odnosu na kuću tuženika ad.8, te da sporni dio čest. zgr. 211 Z.U. 3184 K.O. Primošten (na skici označeno slovima G-H-I-R-P-O-N-G) čini dio objekta tužitelja, a u naravi predstavlja stepenište otvorenog tipa za pristup prvom i drugom katu. To sve nedvojbeno ukazuje da je tužitelj vlasništvo nekretnina opisanih u izreci presude stekao temeljem članka 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 89/14, dalje: ZV). Tužitelj je osnovom nasljeđivanja, diobe, kupnjom, a podredno i temeljem dosjeloosti u vlasništvo za cijelo stekao nekretnine opisane u izreci presude, koje uz čest. zgr.

215/1 K.O. Primošten u odnosu na koju je već upisan kao jedini vlasnik za cijelo, predstavljaju cjelinu.

Sud nije povjerovao navodima svjedoka Kristijana Pancirov, sina tuženika ad.8 kao i Ante Dadića pok. Jakova „da se tuženik ad.8 dogovorio sa tužiteljem oko prodaje spornog dijela čest.zgr. 211 K.O. Primošten, ali da mu tužitelj nije nikada isplatio dogovorenu cijenu“, jer osim navedenih iskaza nikakvih drugih dokaza u tom pravcu tuženik ad.8 nije ponudio, međutim kad bi to i bilo točno, nije od pravne važnosti u ovom postupku obzirom da bi to predstavljalo obvezno pravni odnos između tužitelja i tuženika ad.8.

Sud u cijelosti prihvaća iskaz svjedoka Jere Prgina pok. Josipa, brata tužitelja, koji navodi „da je 1968. godine tuženik ad.8 bio u vojsci te je u kući koja je položena na tuženikovom dijelu čest. zgr. 211 izbio požar, u toj kući je tada stanovao ujak tuženika ad.8 te ga je tužiteljev otac primio kod sebe, a nakon toga 1975. godine tuženik ad.8 tražio suglasnost od njegovog oca da bi mogao obnoviti izgorenu kuću, pa da su otišli u mjesnu zajednicu i njegov otac mu je morao dati suglasnost da može graditi na čest. zgr. 211 s obzirom da je otac bio suvlasnik te nekretnine“, što logično objašnjava način na koji se tuženik ad.8 upisano u zemljišne knjige kao vlasnik čest.zgr 211 K.O. Primošten za cijelo, iako je bio vlasnik samo dijela navedene nekretnine, na što ukazuje činjenica da se stvarne međe nekretnina nikada nisu mijenjale.

Posebno se ukazuje i na iskaz svjedoka Anđelke Pancirov pok. Ante, supruge tuženika ad.8, koja navodi „da joj je poznato po priči ujca supruga, koji je živio u kući tuženika ad.8, da kada im je kuća izgorjela, roditelji tužitelja da su primili ujca u jednu od starih kužina, da je ujac govorio da je to njegovo, ali da ona ne zna po kojem osnovu je to bilo njegovo“, iz čega je razvidno da su navodi svjedoka Jere Prgina pok. Josipa točni u dijelu kad govori o požaru na kući tuženika ad.8 i o tome da su roditelji tužitelja primili ujca u jednu od starih kužina, a ta stara kužina je upravo položena na spornoj čest.zgr. 211 K.O. Primošten.

Zbog svega navedenog tužbeni zahtjev tužitelja usvojen je u cijelosti.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91/, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13 – u nastavku ZPP), a odnosi se na trošak kojeg je tužitelj opravdano imao radi vođenja predmetne parnice.

Kao opravdan priznat je trošak, s obzirom na vrijednost predmeta spora od 10.000,00 kuna, za sastav tužbe 750,00 kuna temeljem Tbr.7., za četiri ročišta na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari u iznosu od 3.000,00 kuna temeljem Tbr. 9. t. 1. u svezi s Tbr. 7. t. 1, Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12), uvećano za 400,00 kuna sudske pristojbe na tužbu i 400,00 kuna sudske pristojbe za presudu temeljem članka 3. Zakona o sudskim pristojbama, troška očevida u iznosu od 2.200,00 kuna, što sve zajedno iznosi 6.750,00 kuna.

OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
dana 28. rujna 2017. godine

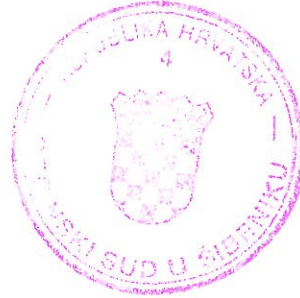
Sutkinja:

Silvija Macanović v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu nadležnom drugostupanjskom sudu u roku od 15 dana. Žalba se podnosi putem ovog suda u pisanom obliku, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.

DNA: - sadržana na zapisniku ročišta na kojem je odluka objavljena

Za tačnost obavijesti
ovjara ve ovjara ve ovjara ve